

Μάθε παιδί μου γράμματα!

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 15 Απριλίου, 2013

Στους σύγχρονους καιρούς πολλά έχουν γραφτεί και ειπωθεί για την εκπαίδευση και την ευρύτερη παιδεία των νέων. Οι ασχολούμενοι με το θέμα αναγνωρίζουν τον καταλυτικό ρόλο της παιδείας στη διαμόρφωση της κοινωνίας και του έθνους, μολαταύτα στην πράξη παρατηρούμε ότι οι λύσεις που δίδονται είναι ημιτελείς, αποσπασματικές, ανοργάνωτες και συχνά εκτός στόχου. Μα τελικά, θα αναρωτηθεί κανείς, μπορούμε να συλλάβουμε ποιος ο στόχος της εκπαίδευσης και της παιδείας;

Ο Πλάτων θα αποφθέγγονταν κάπου στον 5ο με 4ο αιώνα π.Χ.: “Πάσα τε επιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης και της άλλης αρετής, πανουργία τις, και ου σοφία φαίνεται”, δηλαδή κάθε επιστήμη, όταν χωρίζεται από τη δικαιοσύνη και την υπόλοιπη αρετή, γίνεται πανουργία και όχι σοφία. Μήπως το απόφθεγμα αυτό μας θυμίζει κάτι; Δεν είναι οι επιστήμονες και τα τεχνολογικά επιτεύγματά τους που στηρίζουν τη σύγχρονη παγκόσμια επιβολή μιας νέας δικτατορίας;

Η αλήθεια για την αποτυχία της σύγχρονης εκπαίδευσης κρύβεται πίσω από τις λέξεις που χρησιμοποιεί ο Πλάτων. Ας τις δούμε μία-μία:

Αρετή: Αποτελεί ουσιαστικά την υλοποίηση της ηθικής με έργα και στάση ζωής. Η ηθική εκπηγάει από τη βιοθεωρία του ανθρώπου και του οδηγεί προς τα άνω (άνω-θρώσκων). Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ηρακλής πριν ξεκινήσει τους άθλους του, δηλαδή κατ’ ουσίαν τον δημόσιό του βίο, έπρεπε να επιλέξει μεταξύ αρετής και κακίας. Εκείνος επέλεξε την αρετή, παρότι ο δρόμος της ήταν στην αρχή στενός. Πόσο διδακτικοί ήταν οι μύθοι των προγόνων μας. Στο σημείο αυτό θα πρέπει λογικά να αναρωτηθούμε κατά πόσο το σύγχρονο σχολείο διδάσκει με κάθε τρόπο την αρετή (από τα βιβλία, μέχρι το παράδειγμα των ίδιων των δασκάλων). Δε χρειάζεται και ιδιαίτερη σκέψη, για να αντιληφθεί κανείς την τραγική απουσία της αρετής από το σχολείο, αλλά και το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Ειδικά αν μιλήσουμε για τη δικαιοσύνη, τα σχόλια περιττεύουν...

Επιστήμη: Ετυμολογικά επ-ίσταμαι, γνωρίζω κάτι καλά, γνωρίζω σε βάθος. Και σ’ αυτό το σημείο ίσως υπάρχουν ελλείψεις ως προς το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά σε συνδυασμό με την παραπαιδεία και τις

εξουθενωτικές δαπάνες των γονέων, έχουμε ως αποτέλεσμα μια νεολαία με τις κατά τεκμήριο περισσότερες -κυρίως τεχνικές- γνώσεις απ' ό,τι οι προηγούμενες γενιές. Μολαταύτα δεν έχουμε τη συνακόλουθη ωρίμανση που θα περίμενε κανείς.

Σοφία: Είναι το απόσταγμα της εμπειρίας και της γνώσης που φιλτράρονται μέσα από τη δοκιμασμένη αρετή. Η σοφία δεν είναι απλή γνώση ή ο εξυπνακισμός, αλλά η ανώτερη αντίληψη του ανθρώπου για τη ζωή και τα πράγματα ως αποτέλεσμα της ώριμης σκέψης. Είναι χαρακτηριστική η έλλειψη σοφίας στις μέρες μας ακόμη και σε μεγάλους και ώριμους ανθρώπους, διότι ακριβώς εξέλιπε η αρετή.

Πανουργία: δολιότητα εκπεφρασμένη - υλοποιημένη με περίτεχνους τρόπους. Αυτή είναι η κατάντια του υποδουλωμένου στην κακία ανθρώπου ο οποίος όμως διαθέτει πληθώρα γνώσεων και δεξιοτήτων. Ένας κακός πλην αγράμματος και κουτός άνθρωπος μπορεί να κάνει ένα μικρό σχετικά κακό, ο πανούργος μπορεί να καταστρέψει ολόκληρες κοινωνίες και έθνη.

Είναι αδήριτη η ανάγκη να στραφεί η σύγχρονη εκπαίδευση και η ευρύτερη παιδεία στην καλλιέργεια της ηθικής και της αρετής, αν θέλουμε το φτωχό μας έθνος να αναστηθεί από της στάχτες του, ειδάλλως θα αναφωνήσουμε μαζί με τον ποιητή: "Οι βάρβαροι δε θα ξανάρθουν από τα σύνορα, αλλά οι ορδές τους θα ξεπηδήσουν από τα παιδικά δωμάτια".

*Συντακτική Ομάδα Κοινωνικής
Ανατολής*

[\(Πηγή\)](#)